

Underbilag 1 til bilag 129.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Den 1. februar 1967.

Under de gældende afgiftslove skal registrerede virksomheder opgøre den afgiftspligtige omsætning på grundlag af leverancerne.

Ifølge lovforslaget om merværdiafgift vil virksomhederne imidlertid kunne vælge mellem at opgøre den afgiftspligtige omsætning på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden) eller på grundlag af foretagne leverancer (leverancemetoden). Hvis der udstedes faktura over leverancerne, betyder leverancemetoden i praksis, at omsætningen opgøres på grundlag af de udstedte fakturaer. Den enkelte virksomhed skal anvende samme metode til opgørelse af både den udgående afgift (salget) og den indgående afgift (indkøbet).

Når køb og salg sker kontant, er der ingen forskel på de to opgørelsesmetoder. Når der handles på kredit, er der derimod forskel dels med hensyn til det tidspunkt, på hvilket afgiften skal afregnes med det offentlige, dels med hensyn til regnskabet. Afgiftsbeløbets størrelse vil blive det samme, uanset hvilken opgørelsesmåde der anvendes. Det sørger bestemmelserne i §§ 14 og 15 for.

Efter leverancemetoden skal afgiften afregnes med statskassen efter udløbet af det kvartal, hvori leverancen (faktureringen) finder sted, medens afregningen under betalingsmetoden først skal ske efter udløbet af det kvartal, hvori betalingen for leverancen modtages. Betalingsmetoden giver således virksomhederne kredit med afgiftens indbetaling, indtil leverancen er betalt.

Betalingsmetodens kredit med afgiftens indbetaling er imidlertid ikke ubetinget en fordel for en virksomhed, da den indgående

afgift også først kan fradrages, når indkøbet er betalt. Kreditmæssig fordel af betalingsmetoden vil en virksomhed derfor kun have, hvis den samlede kredit, der ydes på afsætningen, er større end den samlede kredit, den har på indkøbene. Det betyder f. eks., at en detailhandler, der overvejende sælger mod kontant, men i væsentligt omfang køber på kredit, vil have økonomisk fordel af at vælge leverancemetoden, fordi han så kan foretage fradrag for den indgående afgift, inden han har betalt sine leverandører. På den anden side vil detailhandlere, der sælger mod kredit, men indkøber mod kontant, kunne have fordel af betalingsmetoden. Ligeledes vil fabriktions- og engrosvirksomheder, der sælger mod kredit, ofte have fordel af at vælge betalingsmetoden, især hvis værditilvæksten i virksomheden er procentvis stor. Dette er tilfældet, hvis råvareindkøbene er små i forhold til forarbejdningsomkostningerne (lille indgående afgift).

For så vidt angår det regnskabsmæssige, må man som hovedregel sige, at leverancemetoden vil være enklere og medføre mindre arbejde for virksomhederne end betalingmetoden. Det sædvanlige er, at virksomhederne bogfører køb og salg i forretningsregnskabet, når fakturaerne modtages og udstedes. Ved leverancemetoden vil størrelsen af den ind- og udgående afgift kunne opgøres på grundlag af den ved købet eller salget stedfundne bogføring uden yderligere regnskabsposter. Under betalingsmetoden må der derimod ske en senere yderligere bogføring eller regulering for at finde frem til størrelsen af de stedfundne betalinger, hvoraf afgiftstilsva-